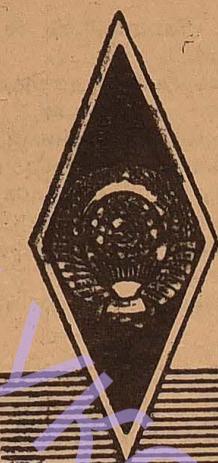

Із святом, дорогі жінки!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМИТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 8 (1661).

6 БЕРЕЗНЯ 1987 РОКУ

Ціна 2 коп.

Рішення ХХVII з'їзу КПРС~в життя!

Вчора, 5 березня, в Києві в урочистій обстановці відкрився ХХV з'їзд ЛКСМ України. Серед численних делегатів і Ольга Мисько — студентка IV курсу факультету РГФ, заступник секретаря комсомольського бюро факультету.

Напередодні від'їзу до столиці республіки наш кореспондент взяв у Ольги ко-респондентку інтер'ю.

— Мені здається, — сказала дівчина, — що нам будуть заздрити юнаки і дівчата 2000 року, бо ми сьогодні — першопроходці, ми активні учасники перебудови, в результаті якої повинно якісно змінитися наше суспільство. В пошані будуть чесність, працелюбність, ініціатива — те, що дає людині насолоду від чесної праці, душевну бадьорість.

На знімку: Ольга Мисько.
Фото Є. Краснопольського.

Все хороше—від вас

8 березня — саме тепло, радісне свято в нашему житті, я б сказав свято «подяки». Напередодні цього дня ми, чоловіки, прагнемо стати кращими, добрішими, більш сильними, розумніми і красивими, прагнемо доказати нашу щиру подяку жінкам.

З дня народження і протягом всього життя ми завжди відчуваємо ваші добре, ніжні руки, дбайливі руки матері.

Майстерниці на всі руки

На II курсі хімфаку багато дівчат — відмінниць, своїми успіхами вони підтвердили свою любов до хімії. На кафедрі аналітичної хімії створені добре умови для удосконалення професійних знань і придбання досвіду аналітика. Цьому сприяють наукова діяльність студентів, їх участя у наукових гуртках, студентська господарівна тематика, посильна для студентів дослідницька робота з основної тематики кафедри.

Встигають вони і в справах громадських, проводять вечери, цікаві зустрічі. Дівчата на-

Велике спасибі їй за те, що ми побачили світ, вирости і змужніли.

Все хороше в нас від тебе, жінка: мати, вчителька, кохана, дружина і просто однокурсниця, співробітниця.

Велике спасибі, що ви у нас є, що ви завжди поруч!

О. КОЛЯНКОВСЬКИЙ,
доцент кафедри
органічної хімії.

шого факультету ще й талановиті поетеси, майстри художнього читання, вокalistki, композитори, танцюристки.

Нас радують успіхи Ганни Комарової, Каті Чередник, Іри Миронович, Вікі Одеської, Іри Аненкової, Віти Гаврилової та багатьох інших.

Дорогі дівчата! В цей світлий святковий день бажаю всім вам завжди бути красивими, щоб на обличчях ваших сяяли радість і посмішки.

А. СТАЙКОВ,
доцент кафедри
аналітичної хімії.

Подруги

В радианському філателію образ жінки-трудівниці, антивного будівника нового суспільства увійшов з появою у поштових вінках третього стандартного випуску (1929 р.). Це були дві виразні мініатюри, автор яких художник Д. Голядкін, — «Робітниця» і «Колосниця з серпом».

«Вірні подруги в труді і в бою» — так говорили в грізні роки війни про жінок. Плічопліч з героїчними воїнами вони встали на захист Батьківщини. В 1974 році в обіг надійшла мініатюра з портретом снайпера Людмили Михайлівни Павличенко, яка знищила під Одесою і Севастополем 300 фашистів. За безпринадну мужність і героїзм їй було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

І в освоєнні космосу жінки не відстають від чоловіків. Чрез два роки після поповту першої людини Землі у космос, 16 червня 1963 року світ аплодував героїчному польоту В. В. Терешкової, першої в світі жінки-космонавта. Її присвячено п'ять радянських і чимала кількість зарубіжних марок. А в 1982 році була випущена марка з портретом С. Є. Савицької, другої жінки, яка полетіла у космос.

Поздоровляючи із святом наших жінок, ми завжди відчуваємо тепло їх рук. Від усього серця хочу побажати вам, дорогі жінки, щастя, весняного настрою і здійснення усіх ваших мрій.

В. МОЗЕЛЬ,
студент II курсу мехмату.

актуальне інтер'ю

КОНКРЕТНА ПРОГРАМА ДІЯЛЬНОСТІ ПРОФСПІЛОК

У складі одеської делегації на XVIII з'їзд профспілок СРСР був і ректор Одеського держуніверситету професор В. В. Сердюк.

Після повернення із Москви Віктор Васильович мав розмову з нашим кореспондентом.

— Очевидно, правий поет: потрібен якийсь відрізок часу, щоб свіжі враження від усього баченого і почутого трансформувалися в конкретні оцінки. Але вже зараз можна поділитися певними думками.

Перш за все, про доповідь голови ВЦРПС С. О. Шалаєва. Всі, очевидно, звернули увагу на її критичну конкретність і адресність. Головна ідея звіту ВЦРПС — необхідність повернути профспілки лицем до економіки. Це важливо, бо до цього профспілки, як відомо, орієнтувались здебільшого на вирішення соціально - побутових проблем.

Майже у всіх виступах на з'їзді червоною лінією проходила турбота про економічну могутність нашої Батьківщини. При цьому ніхто не допускав припущення, що зміни на краще здійсняться раптово. Сьогодні всі розуміють надзвичайну складність проблем, які доведеться вирішувати радянському народові, всім громадсько - політичним організаціям, у тому числі й найбільш масовій серед них — профспілкам.

В промовах делегатів була відчутна стурбованість з причини того, що у більшості своїй ми ще далекі від економічної грамотності. А це зараз — першочергове завдання. І додам — не лише в сфері виробництва матеріальних засобів.

Очевидно, треба і нам серйозно замислитись над необхідністю виховувати у майбутніх спеціалістів здатність мислити економічними категоріями.

— Вікторе Васильовичу, яке враження спровідила на делегатів з'їзду промова Михайла Сергійовича Горбачова?

— Як відомо, що де роботи профспілкового з'їзду Михайло Сергійович під час свого перебування в прибалтійських республіках досить-таки грунтовно виклав свої погляди з різних питань процесу передбудови. Здавалося б, що можна ще сказати на цю тему.

Однак, його виступ був вислуханий з величезною увагою. Людина праці, підкresлив Михайло Сергійович, є головною рушійною силою сьогоднішніх перетворень. Запам'яталися слова про те, що найвищою моральною цінністю нашого народу завжди була працьовитість. Ось які моральні цінності ми повинні покласти в основу виховання у студентів свідомого ставлення до своїх бояр'язків.

Гострі питання порушив товариш Горбачов, зокрема, про розширення демократизації, якої дехто побоюється. Демократія — не протилежність дисципліни. Між іншим, це влучна відповідь і тим зарубіжним недругам, які «біджають» про наши внутрішні справи. В своєму записнику я підкresлив «соціалістичне змагання». Його губить формалізм і бюрократична паперова метушня. Гадаю, і в цьому питанні нам теж є над чим правочати.

Якщо абстрагуватись і сказати коротко, то вважаю, що з'їзд профспілок закликав швидше оволодіти новими формами виробничо - економічної роботи, всіляко попілшувати організацію праці в будь-якій сфері.

У зв'язку з цим в нашему університеті профспілковим органам теж треба бути біжче до життя, не обмежувати себе засіданнями і писанням звітів. Якщо правильно розподілити людей — членів профкому, профспілкових бюро і направити їх на конкретні ділянки в адміністрацію, бухгалтерію тощо, досконало вивчити і виявити уразливі місця в роботі цих та інших підрозділів з метою подальшого їх усунення — це і буде наша конкретна робота на користь загальній справі.

Саме в такому дусі ми, на мою думку, і повинні працювати в своїх трудових колективах.

Інтер'ю вів
М. ЩЕРБАНЬ.

МОЛОДІ

Необхідна масштабність

Секретар міському Компартії України тов. ЯКУБОВСЬКИЙ О. П. у своєму виступі сказав:

— Тема сьогоднішнього обговорення — потрібна і важлива. Збори — представницькі, здавалося б, розмова повинна відбутися щонайсерйозніша. Але ось про тривожне в житті і роботі університету говорилося мало. Не зовсім задовільна така розмова і тому, що така парторганізація, як в університеті, могла б торнутись і місцевих проблем, і внести відповідні пропозиції, і дати хорошу пораду. Ви чомусь цього не зробили.

Держуніверситет не потребує широких характеристик. Але є багато недоліків, на думку місцевого комітету партії, яких можна було б уникнути. В ОДУ немає крупних наукових шкіл, немає лідерів, які могли б їх очолити, немає відкриттів, патентів, немає, на жаль, і вираженого прагнення розвивати і підтримувати талановитих людей, які могли б очолити наукові напрямки.

В університеті — недостатня якість підготовки спеціалістів. Школи мають до вас все більше і більше претензій. Ваши випускники не люблять дітей, виявляються байдужими, вони часто не є педагогами «по нутру». Це говорить про те, що до вас потрапили випадкові люди, а ви не виховали у них любові до дітей.

Університет дуже слабо зв'язаний зі школами. Школа для вас — виробництво. А ми все більше говоримо про необхідність зв'язків з виробництвом. У вас ці зв'язки дуже слабкі.

Останнім часом зовсім не розвивається матеріальна база університету. Будуються гуртожитки, але не передбачається будівництво наукових лабораторій і корпусів. В університеті, де є мехмат, найслабша в нашому місті база обчислювальної техніки, зараз вас обійшли багато ОЦ, вони добиваються, шукають, знаходить. Я просив би серйозно замислити над цим.

Звичайно, ці проблеми за один день не вирішити, але партному треба виявляти більше самостійності, наполегливості, треба думати і діяти більш активно.

У вас 300 молодих комуніс-

тів, 109 з них працюють в комсомолі. Молодий комуніст повинен бути ще ініціативним, ніж просто комсомолець.

Дуже тривожна тенденція намітилась на мехматі. В 1984 році було 102 молодих вчених, в 1986 р., — 85. Чому? Тому що мало уваги приділяється вирішенню житлового питання. Талановиті люди покидають університет. Зараз прийнято рішення щорону виділяти університету по 10 державних квартир і 25 кооперативних. Тих, хто бажає, необхідно охопити членством у МЖК. З квітня минулого року створено 2 молодіжних кооперативи. Понижу що активність університету в цьому плані недостатня.

І останнє — про самоврядування. Це в дусі нашого демократичного часу. Його треба берегти, направити в правильне русло. Самоврядування повинно вирішувати конкретні завдання. Вони повинно допомогти молодим людям виробити свідоме ставлення до навчання. При цьому треба враховувати, що знаходитися такі студенти, які захочуть використати вільне відівдання лекцій для лінійців, хто розраховує і лекції пропускати, і години, відведені на самостійну підготовку не використовувати за призначенням. Контроль повинен бути твердим і, перш за все, добре організованим.

Моральність — одна з основ нашого виховання. Впевнений, що і вас ця проблема турбує. Наша молодь — люди не погані, ми їх одягли красиво і добротно, і говорять вони складно. Але ось духовний і моральний рівень деяких з них далекий від того, який повинен бути. Ви подумайте, чим раніше були такі поняття, як честь, совість, інтелігентність, внутрішня, а не зовнішня. Чому зараз вони знецінені? Ці прекрасні якості повинні стати невід'ємною частиною людської природи. На мою адресу поступило питання: «Чому мало уваги приділяється одній з найкрупніших бібліотек, яка зараз в аварійному стані?»

Я б не сказав, що цьому питанню не приділяється увага. На сьогоднішній день різні організації вже про все домовились. На ремонт бібліотеки потрібно буде затратити 250—300 тисяч карбованців. Допомога буде надаватися. Я думаю, що до 1 вересня бібліотека знову буде функціонувати.

про що хотілося сказати на зборах

Наша спільна турбота

Житлово- побутовою комісією профкому була проведена перевірка ходу змагання в гуртожитках, роботи студрад по створенню нормальних житлово- побутових умов для проживання студентів.

Відмінно справляються зі своїми завданнями студради гуртожитків №№ 2 і 3 (голови студрад С. Мариняка і З. Стрельцова). Ці гуртожитки знаходяться в хорошому санітарному стані. В них добре поставлена ідеяно- виховна і культурно- масова робота. Так, в гуртожитку № 3 створено клуб любителів, музик, а в гуртожитку № 2 успішно працює і проводить антиалкогольну пропаганду клуб «Чудаки». Немає таких справ, які б не хвилювали членів студрад цих гуртожитків. Чого, на жаль, не можна сказати про студраду гуртожитку № 5 (голова студради В. Коваленко), яка практично самоусунулась від роботи.

Певна робота проводиться студентськими студрадами гуртожитків №№ 6 і 7. В їх діяльності спостерігаються то злоути, то падіння. Викладачі, куратори цих студрад вже забули шлях до гуртожитків. Це, наївно, і позначається на нестabilності роботи студрад.

А що до гуртожитку № 4, то після перевиборів студради стан справ в ньому норма-

лізується. Значно поліпшено санітарний стан, налагоджується культурно- масова робота.

Питання про створення нормальних житлово- побутових умов для студентів завжди буде одним з актуальних питань. Є претензії у ЖКП профкому студентів до АГЧ університету (тов. Рутовський І. Г.). Так, ремонт гуртожитків, напевно, доцільно проводити влітку, а не під час заняття, як це робиться в гуртожитку № 1. Ремонти в навчальний період створюють велику кількість незручностей для студентів. Давно потребують ремонту ряд житлових блоків і кімнат в гуртожитках №№ 6 і 7.

Недостатню увагу приділяє цьому питанню комітет комсомолу. Чомусь закріпилася думка, що побут — це кровна турбота профспілок. Деякі секретарі комітетів комсомолу навіть не знають членів студрад в обличчя, не кажучи вже про їх справи і проблеми. А якщо б ці два органи — комітет комсомолу і студентський профком — працювали рука об руку, крива стану справ в наших гуртожитках, напевно, пішла б угору.

С. КИЧМАРЕНКО,
голова житлово-
побутової комісії
профкому студентів.

Світлий огонек

Раннє утро. Первісні сонця, словно маленькі стрілки, пронзають ще холодний воздух. Уже 7 днів весни пробежало... В Болгарії ми привітствуємо весну по древньому обычая: прикрепляємо к оджеде пестрі мартинець. А сьогодні 8 березня. Этот день календаря необычен. Ведь именно в этот день в людях загорается светлый огонек — огонек прекрасного праздника Международного женского дня. В Болгарії он также любим, как и у нас в Советском Союзе. 8-го Марта женщины и девушки поздравляют дома и на работе: мужья и отцы, любимые и братья, сыновья и внуки. Верные друзья дарят им весенние цветы и желают здоровья, счастья, долголетия, еще больше красоты и обаяния.

Надежда ЯНАКІЕВА,
студентка I курса
хімфака (НРБ).

СОВЕТСКИЕ ПОДРУГИ ПО-
ЗДРАВЛЯЮТ НАДЮ И ВСЕХ
ИНОСТРАННЫХ СТУДЕНТОК
НАШЕГО УНИВЕРСИТЕТА С
ПРАЗДНИКОМ ВЕСНЫ. СЧАСТЬЯ ВАМ, МИЛЫЕ ДЕВУШКИ!

Источник оптимизма

Сегодня женщины нашей страны, и особенно женщины-революционерки, поистине являются творческим элементом общества, потому что своей деятельностью, серьезной и жизнеутверждающей, дают заряд оптимизма всей нации.

В Одесском университете учатся много кубинских девушек. Они жаждут знать, какую роль играют советские женщины в жизни своей страны. Для нашей молодежи — это очень важный пример. Девушки Ку-

бы учатся у советских женщин гражданственности, активности, самоутверженности.

Мы работаем, учимся и побеждаем. И прежде всего ждем мира и безопасности для наших подрастающих детей.

В этот день, 8 марта, передаем сердечный привет всем женщинам мира.

Мариам ИГЛЕЗIAS,
стажер кафедры педагогики,
сотрудник Генерального консульства Кубы в Одессе.

Рядом с нами — женщина

Вот и кончилась зима. Хотя на календаре уже март, природа не балует нас теплой погодой. Но 8 марта обязательно будет солнечным днем, согретым улыбками всех женщин нашей планеты.

В Советском Союзе мы, аспиранты и бакалавры ОГУ, уже 6 месяцев, и за это время успели много узнать о жизни советских людей, своими глазами увидеть первое в мире социалистическое государство.

Вам трудно поставить себя на наше место и до конца понять наши чувства. Ведь это то будущее, к которому стремятся наши освободившиеся страны. В этом будущем предстоит жить нам и нашим детям. И когда мы думаем о них, то понимаем, сколько еще предстоит сделать, и оцениваем, как много уже сделано! Естественно, что каждый день

мы вспоминаем о своих семьях, отцах и материах, детях и женах, друзьях. Как хотелось бы, чтобы они были сейчас рядом с нами, потому что рассказать об увиденном в вашей стране будет так трудно.

Как много дали демократические преобразования женщинам наших стран! Ведь ранее бесправная женщина в полной мере ощутила все революционные изменения в жизни наших народов.

Кто мог предполагать, что его дочь или сестра сможет получить высшее образование и даже быть министром или членом ЦК партии, как, например, в Афганістане.

Только религия сохраняет традиционное неравенство полов, выдвигая на первое место мужчину, в то время, как например, в Ливии уже 2 года жена пользуется тем же пра-

вом на расторжение брака, что и муж.

Женщины в наших странах играют все более важную роль в общественной жизни, рука об руку с зарубежными подругами борются против неравенства, еще существующего в некоторых странах, за беззядерний мир, за жизнь своих детей.

В канун прекрасного международного праздника 8 марта всем нам хочется еще раз поблагодарить вас, дорогие женщины, за ваш труд, за вашу борьбу, за то, что вы — женщины! И пожелать счастья, большого, как наша планета, и неба, огромного, синего и чистого, как глаза ваших детей.

Аманула РАСЕХ (ДРА),
Абдулла САЙД (Ливия),
бакалавр I года обучения.

Жизнь в искусстве

(О. Н. МЕЧНИКОВА — ХУДОЖНИК И ВРАЧ)

Тургенев как-то сказал: «Законы искусства труднее уловить, чем законы науки... но они существуют, и кто их не видит, тот слепец». Этот афоризм Ивана Сергеевича невольно всплывает в памяти, когда всматриваешься в практическую деятельность учёных, воспринимавших науку «эстетически»; тех, кто «лично знаком» был с высотами поэзии, живописи, музыки. Такой была и Ольга Николаевна Мечникова.

Жена, друг и помощник Ильи Ильича Мечникова, сотрудница Луи Пастера, Альберта Кальметта и Пьера Ру, единомышленница Верхана, Каррьера, Родена, Лунарчарского, добная знакомая Льва Толстого Ольга Николаевна Белокопытова родилась на Украине в 1859 году, а умерла в Париже в 1944 году. По образованию она — художник и врач. Сегодня,

к сожалению, ее имя «хорошо забыто»! Может быть потому, что мы однозначно толкуем наше наследие, а может быть, деятельность Ольги Николаевны «закрывает» для нас гигантская фигура ее мужа — Ильи Ильича Мечникова?

Случайно ли, что за спиной гениального мужа, как это обычно бывает в истории, стояла добрая и умная жена? Она заявила о себе в микробиологии, живописи и скульптуре, сделала известный вклад в эстетику и теорию искусства. А главное, будучи долгое время президентом «Вольного русского общества искусств» в Париже, Мечникова способствовала взаимовлиянию русской и французской культур, открытию новых путей в искусстве...

В біографії О. Н. Мечникова, яку написала

Ольга Николаєвна, находим места, характеризующие її саму: «Хотя я всегда интересувалася науками, вопросами, страстью моєї життя было искусство».

По воспомінанням Ольги Николаєвни, Ілья Ільич і сам прекрасно рисував. Современники свідчать, що свої лекції он ілюстрував мігновеними набросками мелом на досці. В лекціях он неоднократно підчерківал, що не може представити себе ученим, незнаним з висотами поезії, з картинами, з хорошою музикою, і що такої «ученої» вряд ли що сделает значительного в науці.

Не случайно О. Н. Мечникова зробила такий разносторонній і глибокий вклад не тільки в специальне науки, але і в наукове міжнародне

(Окончание на 4 стр.).

3 стор

Жизнь в искусстве

(Окончание.
Начало на 3-й стр.).

воззрение. Он имел исключительный дар говорить просто о самом сложном. Друзья полушутя - полусерьезно называли его поэтом микробиологии.

Наука и искусство сплетались у супругов Мечниковых в одно целое. Они внимательно следили за всем, что могло способствовать развитию отечественной науки и искусства. Илья Ильич принял участие в создании в Париже Высшей русской школы общественных наук, почетным виде президентом которой он был избран. Известно, что в этой школе одновременно читал лекции В. И. Ленин. Царское правительство, пользуясь дипломатическими каналами, стремилось закрыть «Вольный русский университет», но безуспешно.

Из писем Мечникова к Ольге Николаевне, которые хранятся в Академии наук СССР, можно понять, что большинство деятелей науки и искусства, которые приезжали в Париж, считали обязательным посетить Илью Ильича в его лаборатории. Некоторые просили у него помочь, другие — рекомендации, остальные просто считали за честь для себя побеседовать с всемирно известным ученым. Так, для сына Л. Н. Толстого — Льва Львовича Мечников устроил встречу с Роденом, с которым был знаком лично.

Илья Ильич был близким другом семьи французского художника Каррьера. В фонде И. И. Мечникова, хранящемся в Архиве АН СССР, имеются письма Каррьера, Родена, Верхарна, Ростана и других деятелей французской и мировой культуры.

Широкие общественные связи были и у Ольги Николаевны, продолжавшей очень важное дело И. С. Тургенева, — дело пропаганды русской культуры на Западе.

Она регулярно посещает в Париже русских художников и поэтов. Особенно тесными эти контакты становятся в годы Первой русской революции 1905—1907 г.

К слову сказать, Ольга Мечникова (тогда еще Белохопытова) первоначально училась рисовать и лепить в воскресных классах Одесской рисовальной школы у профессора Луиджи Иорини. Печерк одесской школы осталась у нее на всю жизнь.

Об этом, в частности, можно судить по скульптурным и живописным работам Мечниковой в Рижском музее истории медицины. Они аналогичны произведениям таких учеников одесской школы как Н. Альтман, И. Бродский, Я. Николадзе.

Как живописец, Ольга Николаевна сложилась под влиянием французской школы рубежа веков.

Она любила писать пейзажи северной Франции с их мягкостью тонов, сиреневой дымкой. Эти же любимые сиреневые-серые тона преобладали и в ее вечерних туалетах, составляли и цветовую доминанту жилища Мечниковых...

Но только ли цветовая гармония волновала Мечниковых? Как глава «Вольного русского общества искусства» в Париже Ольга Николаевна считала необхо-

димым благоприятствовать развитию всех художественных лиц и группировок.

Немало супруги Мечниковых сделали для прямой и непосредственной помощи опальным литераторам и художникам в самой царской России. Так, например, когда встал вопрос об устройстве в 1903 году больного Михаила Брубеля в одну из заграничных лечебниц, Мечниковые, как пишет сестра Брубеля, «незамедлительно дали положительный ответ».

Общество поддерживало разносторонние связи с Россией. Маловероятно, что Сергей Дягилев не заметил в Париже «Русского общества», не пользовался его связями в организации выставок, затем и «русских сезонов». По образу и подобию «Вольного русского общества искусств» в России стали возникать разнообразные культурно-просветительные учреждения. Укажем на Одессу, где на рубеже веков возникли «Литературно-артистический клуб», «Общество помощи литераторам и ученым». Здесь, как и в Париже, пропагандировались новые формы выражения мировоззрения, велась подготовка подрастающего поколения.

Толстовской доктрине, осуждавшей профессиональное искусство как «барское», чуждое народным массам, Мечников противопоставил культурную антропологию своих «Этюдов оптимизма». Он не позволял себе открытой полемики с «великим писателем земли русской». Позиция Мечниковых — продолжение тургеневского «объективизма», терпимого отношения к новейшим течениям. И это сказалось в пропаганде обществом новейшего искусства путем организации «Одесского салона» Владимира Издебского.

После вынужденного перенесла во Францию Мечникова неоднократно бывали на Родине. Мечникова бывали у Толстого в Ясной Поляне, в Петербурге, Киеве, в селе под Черкассами, где Мечников на свои деньги построил школу для крестьянских детей. Но в Одессу Мечникова уже не смогли попасть. Не повезло Илье Ильичу, когда встал вопрос об организации его мемориального музея: в Москве, Харькове или Одессе...

О. Н. Мечникова дважды приезжала в Москву для организации музея: первый раз — в 1926 году, второй — в 1935 году. Музей долгие годы находился при Институте имени Гамалеи, в отделении микробиологии. Теперь его экспонаты влились в Рижский музей медицины. Там же картины и скульптуры О. Н. Мечниковой.

Хочется надеяться, что когда-нибудь будет организован мемориальный музей И. И. Мечникова и при Одесском университете, который по праву носит его имя. С привлечением художественных работ О. Н. Мечниковой такой музей мог бы сыграть значительную роль в деле воспитания студенчества.

С. ШЕВЕЛЕВ,
искусствовед.
(По заказу «ЗНК»).

З поетичного рукопису

Тарас ФЕДЮК.

Все забути. І зрада. І потім.
І усе, що до зради було.
І злєти, як птиця, з болота,
І летіти в південне село.
І натішитись нишком сльозою,
Вдосталь наоглядатись назад.
І якою завгодно травою
Лікувати всі рані підряд.

Все забути.
І спомінів — жодних.
Тільки десь у куточку душі,
На вустах твоїх темно-холодних
Розгортали цілунки чужі.
І молити, щоб ти повернулась,
[хай чужа й не така молода...]
Як вертається блудна зозуля
Навесні

до чужого
гнізда.

* * *

Нарешті березень пробився,
Нарешті березень зумів.
І світ забув. І світ змінився
На країще,

як давно хотів.
Готується великий розквіт...
Цвіте, як невеликий сад,
Навіть душа, що має досвід
Осінніх журавлініх зрад.
Ще кілька днів,

і запанують
Веснянки в дзьобиках шпаків,
І видавництва запланують
Все, що сказав
І що хотів,
І стануть лебедями вишні,
І лебідь крикне над морем...
.. Та не розстане сніг колишній,
Немов листок календаря.

Марія ГАЛИНА.

ОБЛАКО

Как облако бежит за нами по пятам!
Надеясь, что вот-вот догонит и обнимет.
Два белых рукава распахнуты — а там
такая пустота — и синева над ними.
Его белил туман и ветер мял в горсти,
а у него уже кончается терпенье
и некому сказать — довольно, отпусти —
и тело обрести, хоть на одно мгновенье.
Вдеть руки в рукава и возвратиться в дом,
и задыхаясь от неодолимой дрожи
ей что-то говорить. И не жалеть о том,
что никогда летать уже не сможет.

Зaproшуємо

до «Круглого столу»

Якщо вас цікавлять проблеми війни і миру, боротьба за виживання людства в ядерний вік, проблеми охорони навколошнього середовища на міжнародному та регіональних рівнях, якщо ви шукаєте відповіді на багато-численні загадки природи і суспільства, — приходьте в гости у наш дискусійний клуб.

Ми пропонуємо посперечатися про проблеми нового політичного мислення і стосунків особистості з суспільством, про діалектику національного і інтернаціонального в сучасній радянській і зарубіжній літературі, про те, нарешті, як вплине наше суспільство і на нас з вами, а також на міжнародні справи, розпочата в Радянському Союзі загальна перебудова.

В «диск-клубі» буде проведена серія «круглих столів» під девізом: «Людина і час». Всі бажаючі — студенти, викладачі, співробітники університету — зможуть висловити свої ідеї, думки, пропозиції з численних проблем сучасності.

Ми чекаємо активної, зацікавленої розмови.

Перше засідання «круглого столу» відбудеться 13 березня 1987 року о 17.00 в аудиторії № 29 (корпус гуманітарних факультетів, Пролетарський бульвар, 24/26).

Тема диспути: «Нове політичне мислення і вузлові проблеми сучасних міжнародних відношень».

Ведучий — доктор історичних наук, професор, завідувач кафедрою нової і новітньої історії С. І. Аппатов.

Оргкомітет.

Фотоетюд «Останній сніг»

Владислав КИТИК.
Почему твой взгляд
забочен?

Я люблю тебя.
Очень-очень!
С первой встречи.
Еще до встречи.
В каждый свой одинокий
вечер.

Мне и голос твой,
и движенья

Рисовало воображенье,
Без которого в мире сущем
Нам нельзя мечтать
о грядущем.

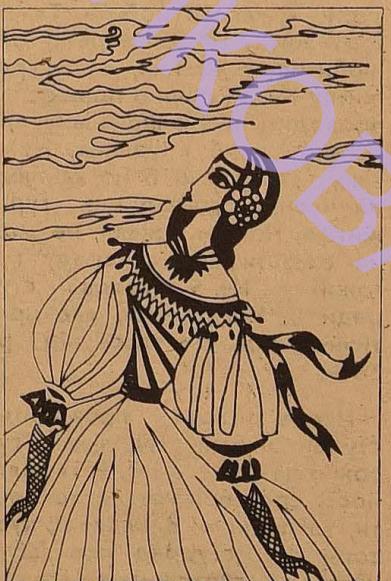
А теперь никуда не деться.
Дай минуту добрить
детством

Бескорыстным.
И все покину.
Я с ума ведь сойду.
Погибну!..
Сам держу тебя недотрогой.
Дай свободы еще немного.

Белла ВЕРНИКОВА.
Слепнущий электрик
из «Товарищества слепых»
из пластилина не лепит
и никогда не лепил,
книг не читает, не ходит
в оперу и балет,
и ищет себе не хобби,
а девушку своих лет.
Расскажет нехитрую

повесть —
в деревне родители, дом,
у городских есть совесть,
а дома зовут дураком,
живет в общежитье,
в столовой
ест горячий обед,
но не с кем сказать слова,
а главное, девушки нет,
взял бы с дитем малым,
только бы зрячей была,
горе его понимала
и за него пошла.
Что мне ему ответить
по совести городской?
Что, по сравнению с этим,
мой неуют, непокой!
Разве что выпить пива
с ним на углу у ларька,
и пожелать — счастливо,
и улыбнуться — пока.

Великий інтерес читачів
викликала наша публікація
про творчість молодої художниці Інги Даценко.
Напередодні свята Інга по-
бувала в нашій редакції.
— Ваші наміри, якщо хо-
чете — плани на майбутнє?
— Отримати вищу худож-
ню освіту.
— Щоб ви хотіли побажа-
ти нашим читачкам?
— Вічної весни, світлого
щастия і вірної любові.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-Центр, вул.
Петра Великого, 2, держунівер-
ситет, редакція газети «За нау-
кові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Петра Великого, 2,
3-й поверх, кімната 86.

ДЗВОНІТЬ:

тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРВАНЬ.